

[Holstein.]

fældet er, mod et Forslag som dette. Hvis et Forslag af denne Art bliver til Lov, maa jeg sige, at saa er vi ikke alene et godt Stykke gennem den tragikomiske Situation, hvori den nuværende højtærede Regering og Regeringspartierne saa jævnlig anbringer Lovgivningsmagten, men saa er vi naaet ud til den Grænse, hvor det forærgelige og uanstændige begynder.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal og det ærede Medlem Hr. Ulrich har bedt om Ordet for tredje Gang under denne Forhandling. De ærede Medlemmer vil kun kunne faa Ordet, saafremt Tinget dertil giver sit Samtykke. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Tingets Samtykke som givet. (Ophold). Det er givet. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal har Ordet.

Madsen-Mygdal: Siden jeg sidst havde Ordet, er der fra de to Regeringspartiers Side fremsat forskellige Udtalelser, som vel nok i det hele og store er Gentagelser af, hvad der har været sagt før, men enkelte af dem er dog af en saadan Beskaffenhed, at de ikke bør have Lov til at staa uimod sagt. Jeg ønsker derfor at knytte nogle Bemærkninger til dem, selv om jeg skal bestræbe mig for at imødekomme Formandens Ønske om, at de Taler, her holdes, bliver saa korte som muligt.

Jeg skal først til det ærede Medlem Hr. Andreasen (Forsinge), der talte i Eftermiddags, sige, at hans Udtalelser i det store og hele tydede paa, at det ærede Medlem var meget forhandlingsvillig, overfor Venstre i alt Fald, og det er jo noget, der kun kan anerkendes. Jeg beklager blot, at denne Forhandlingsvillighed staa i absolut Modstrid med disse Lovforslags Indhold og ogsaa med de Udtalelser, der er kommet fra den højtærede Minister og de to Regeringspartiers Ordførere. Det ærede Medlem udtalte, at han ikke forstod Venstres Stilling. Det er overordentlig beklageligt, men det forekommer mig, at det er noget, der ikke kan rettes, naar han ikke kan forstaa det — vi har gjort os Umage for at forklare det —, saa det er aabenbart et Forhold, som vi kommer til at lade ligge. Naar det ærede Medlem sagde, at der ganske utvivlsomt var visse Modsætninger i Ven-

stre og han prøvede paa at knytte visse Forhaabninger dertil, vil jeg give det ærede Medlem det Raad, at han lader være dermed, for det ender med Skuffelse for ham. Maaske, jeg ved det ikke, var der mere Grund for det ærede Medlem til at beskæftige sig med sit eget Parti. Jeg tror, han gør bedst i at lade Forholdene indenfor Venstre i denne Sag være ude af hans Betragtninger.

Jeg dokumenterede, sidst jeg havde Ordet, at Talere fra de to Regeringspartier i Virkeligheden havde indrømmet, at den kunstige Grænse, der her var sat ved 40—50 ha, aldeles ikke kunde holde. Nu gik det saaledes, som jeg nok havde ventet, at det ærede Medlem Hr. Andreasen (Forsinge) følte Trang til igen at hale ind paa denne Indrømmelse, men det ærede Medlem gjorde det paa en saadan Maade, at man meget godt kan se, at han inderst inde er klar over, at denne Grænse ikke kan holde. Det ærede Medlem udtrykte sig saaledes: Ja, Grænsen kan nok holde, men, føjede han saa til, en længere eller en lang Aarrække. Men hvad det ærede Medlem forstod ved en længere eller en lang Aarrække, blev ikke forklaret, og det er ogsaa noget, der i Virkeligheden betyder meget lidt, naar vi beskæftiger os med et Forhold som dette. Og saa føjede det ærede Medlem til, hvad der næsten var mere bemærkelsesværdigt: i alt Fald vil den Driftsform, der er den bedste, for Øjeblikket ikke blive angrebet af os. Nu vil jeg spørge, hvad er det for en Driftsform, der er den bedste? Vi møder det Gang paa Gang her. Jeg synes, at Ministeren eller hans Parti skulde tale aabent og forklare, hvad det er for en Driftsform, der er den bedste. Er de i Stand til at fastslaa en bestemt Driftsform for Landbruget, som de kan autorisere som den bedste? Det er allerede et interessant Spørgsmaal. Det kunde tyde paa, at Landbruget skal ind under et vist Formynderskab, hvor man fra den højtærede Ministers Side fastslaaer, hvad der er den bedste Driftsform. Men det mest bemærkelsesværdige er næsten det, at det ærede Medlem saa føjede til, at skønt det er den bedste Driftsform, der er Tale om, vil man blot „for Øjeblikket“ ikke angribe den. Deri ligger, at naar Øjeblikket er forbi, vil man angribe selv den allerbedste Driftsform.